Bài 2 : Cơ sở Quê Mẹ và Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế trả lời chung về âm mưu phá hoại cuộc đấu tranh cho Nhân quyền và Tự do Tôn giáo của hai Dư Luận viên Thục Vũ và Ý Dân

PARIS, ngày 25.1.2019 (VCHR & PTTPGQT)

Xem Bài 1 (*https://tinyurl.com/ydylbr9f*)

Dè bỉu Đức Tăng Thống GHPGVNTN

Lạ thật, *"trung kiên với đường hướng và khâm tuân những Giáo chỉ, Thông tư của Đức Tăng Thống Thích Quảng Độ"*, nhưng lại hung hăng viết 87 bài đánh phá Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN), bôi nhọ cơ quan Thông tin và Phát ngôn của GHPGVNTN, là Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế ?

Không một người nào trong cái gọi là Lực lượng Cư sĩ Chấn hưng Phật giáo (LLCSCHPG) có chức vụ cao hay thấp trong Giáo hội, quá khứ cũng như hiện tại, chưa bao giờ một trong 3 tên Thục Vũ Hoàng Hữu Thụy, Tuệ Kiếm Trần thị Bạch Vân, Ý Dân Nguyễn Đức Thuần ký đơn gia nhập làm thành viên của GHPGVNTN. Thế nhưng, 3 kẻ ngoài Giáo hội, mặt trơ mày trẽn, vô liêm sỉ cùng mình, Thục Vũ và Ý Dân ăn nói, viết lách như người thuộc GHPGVNTN. Ai cho phép chúng làm cái việc mà toà án lương tâm cũng như toà án thế nhân cấm đoán và trừng trị ? Chúng viết 87 bài suốt 20 tháng qua nói "vanh vách" chuyện nội bộ Giáo hội, "rành rọt" như kẻ gác dan, như hồn ma bóng quế tàng hình vào ngồi giữa Văn phòng Giáo hội ; Tuệ Kiếm Trần Thị Bạch Vân, Tổng Thư ký LLCSCHPG, viết bài hỗn láo, phạm thượng Đức Tăng Thống Thích Quảng Độ, chế diễu GHPGVNTN *"chỉ còn lại 3 ông già sắp xuống* lỗ" ?

Ơ hay, Phật giáo là đường tinh thần, là giáo lý giải thoát giác ngộ và cứu khổ trừ nguy. Đâu phải quân đội, mà tính số lính, số sư đoàn ? Đâu phải đảng chính trị, mà tính lực lượng đảng viên ? Đâu phải tuổi già tuổi trẻ, mà là vốn trải nghiệm chứng ngộ, vốn trí tuệ bát nhã ?

Sau năm 1975, chính quyền Cộng sản khủng bố và giải thể GHPGVNTN không văn kiện, thảm sát, bỏ tù lãnh đạo Giáo hội, bắt Tăng sĩ vào bộ đội đưa lên chiến trường Tây Nam Cam bốt. Hàng giáo phẩm và hàng trăm nhân sự hai Viện Tăng Thống và Viện Hoá Đạo bị chia xé, tán lạc. Chẳng NGHE AI LÊN TIẾNG từ những ngày đầu địa ngục tháng 5 năm 1975 ấy. Ngoại trừ Cố Hoà thượng Thích Thiện Minh, nhưng liền bị

thảm sát trong tù năm 1978, rồi ba Ngài Tăng Thống tiếp tục sau đó. Chấm dứt một thời kỳ, tưởng như vô vọng. Riêng nơi hải ngoại, từ năm 1976 trở về sau, chỉ còn Tạp chí Quê Mẹ và Uỷ ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam (VCHR) ở Paris tiếp nối con đường bảo vệ pháp lý lịch sử của GHPGVNTN và đòi hỏi tự do tôn giáo.

Một người đạo hạnh khác xa triệu người vô đạo

Trong nước, cuộc đấu tranh bảo vệ đạo lý và pháp lý lịch sử GHPGVNTN nằm trong tay 3 (ba) cá nhân, tay không tấc sắt, là Ngài Đôn Hậu, Ngài Huyền Quang và Ngài Quảng Độ. Cả ba vị chưa một lần cầu dựa vào sư đoàn lính. Tam vị dựa vào duy nhất cá nhân bất khuất và linh thức mình, một cá nhân bao hàm chính nghĩa giải hoặc cái phi nghĩa. Ngài Huyền Quang thiết lập Văn phòng Viện Hoá Đạo Lưu vong tại nơi trung tâm di động tù ngục, quản chế ở Quảng Ngãi – không có trung tâm, nên ở khắp mọi nơi. Nơi nào ngài ở, Viện Hoá Đạo ở đó, Giáo hội ở đó. Và Viện Hoá Đạo chỉ còn MỘT người. Ngài Đôn Hậu mang trọng bệnh ở Tổ đình Linh Mụ, Huế, thì nơi đó là Văn phòng Viện Tăng Thống. Và Viện Tăng Thống chỉ còn MỘT người. Ngài Quảng Độ bị quản thúc tại Xã Vũ Đoài, Thái bình, thì Viện Hoá Đạo và Giáo hội cũng ở đó.

Tuệ Kiếm và nhóm lực lượng ba người (tổ tam tam) của cái gọi là LLCSCHPG quen thói làm ăn chính trị cấp xã ấp, diễu cợt làm chi với ba ông già sắp xuống lỗ ! Từ trẻ tới già, có ai tránh xuống lỗ trên trái đất này, từ trẻ tới già, tất thảy đều là ứng viên cho công ty Mộ táng. Cười cợt chi người đi trước ?! Tuệ Kiếm, Thục Vũ, Ý Dân sẽ lần mò tới đó một ngày ghi tên làm nhân viên, sớm muộn đó thôi.

Một người đạo hạnh, khác xa triệu người vô đạo ! Yếu tính Phật giáo là cứu khổ. Khác với các đảng Phát xít hay Cộng sản xây dựng những xã hội chuồng trại, nơi không có Con Người.

Dư Luận viên Thục Vũ bao che giải thích bài viết của Tuệ Kiếm. Nại cớ bài bị một tên lưu manh vô đạo sửa chữa khi cho đăng trên Trang Web của Sư Bán Chùa.

Vậy sĩ khí Tuệ Kiếm để đâu sau bao năm học đạo Như Thật ? Sự thật bị bóp méo, bài mình viết bị kiểm duyệt, sửa chữa, vẫn ngậm miệng hến, chẳng dám thốt lời đính chính, phản đối ? Hoá ra quây quần một lũ ngưu tầm ngưu…Không khác.

Sự kiện chúng viết hay làm 20 tháng qua, chẳng khác chi một tên lưu manh lẻn vào nhà hàng xóm, đòi quản lý nhà cửa, lương bỗng người ta, đòi chồng phải thế này, vợ phải thế kia, tự thị và vô liêm đến độ quyết đoán cả chuyện cưới hỏi con cái người ta ! Ví dụ nghe khôi hài, vô lý, nhưng đã là công tác viết thuê chửi mướn cụ thể của Thục Vũ - Ý Dân và toàn nhóm LLCSCHPG. Chúng phạm thượng chư Tăng, hỗn láo với Cư sĩ, trí trá đòi xử lý việc nội bộ GHPGVNTN, gạt người này, bốc người kia. Ai cho chúng quyền xâm phạm nội bộ một Giáo hội, một tôn giáo ? Một việc làm phi pháp.

Nếu ví dụ nói trên xẩy ra tại Hoa Kỳ hay Canada, nơi cư trú của hai Dư luận viên, thì hậu quả chỉ có thể xẩy ra qua hai cách : một là chủ nhà bợp tai, đá vào mông, xách tai đuổi ra khỏi cửa, hai là gọi cảnh sát đến dẫn về bóp hoặc nhà thương điên.

Dư luận viên là Đặc công Người Kéc

Qua bài trả lời chung hôm nay, chúng tôi không tranh luận hay hồi đáp chuyện hư cấu, vu khống theo lý luận chồn cáo của Thục Vũ - Ý Dân. Chẳng ai tranh luận với kẻ chuyên nghề chửi mướn. Chẳng ai mất thì giờ dạy khôn cho bọn Dư Luận viên.

Dư Luận viên là loại Đặc công Người Kéc. Chúng nói gì cũng sai vì cố tình chửi mướn, lại không có học vấn, văn hoá, không cả lễ nghĩa, lịch sự, Hẳn phải thế. Chúng chỉ học nghề trí trá vu khống, vạn tuế bôi nhọ, qua ba chữ *Kéc, kéc, kéc*…chủ dạy để hành nghề. Với chúng, không thể trao đổi, đối thoại, học hỏi, nói lời hơn lẻ thiệt. Vì nói gì, hỏi gì, khuyên gì, chúng chỉ muôn năm lương lẹo trả lời bằng ba chữ *Kéc, kéc, kéc*…

Mới đây chúng tôi đọc một bài phân tích của ông Huệ Lộc về tình hình Phật giáo bị phá hoại ngửa nghiêng, trong đánh ra, ngoài đánh vào, giống y hiện tình chung đất nước ở bất cứ tổ chức, tôn giáo, đảng phái nào, kể cả Cộng đảng. Ông Huệ Lộc khoan thai đặt vấn đề dưới nhãn quan đạo đức và tôn giáo, rồi nêu một loạt **41** câu hỏi cho Dư Luận viên Thục Vũ. Không là những câu hỏi hóc búa, cao siêu, cần trình độ trung học mới có thể hiểu. Toàn những câu hỏi giản dị về bằng chứng, xuất xứ các lời Thục Vũ vu khống.

Nhiều người đợi xem có mấy phần trăm sự thật trong những điều Thục Vũ và Công ty LLCSCHPG viết. Hoài công. Thục Vũ hứa trả lời bằng thứ lý luận đuổi gà : “Chúng tôi sẽ trả lời tất cả các câu hỏi của ông, với điều kiện ông Huệ Lộc công bố ông là Công an Cộng sản”.

Ơ hay, Thục Vũ gọi chim hoàng oanh là chó, người ta yêu cầu giải thích, hắn trơ tráo bảo trên đời này, chúng tớ chỉ trao đổi, ăn nói, hồi đáp với thủ trưởng Công an của chúng mà thôi ! Mày là ai mà dám chất vấn chúng ông ? Mô Phật.

Hoá ra hai Dư luận viên Thục Vũ – Ý Dân chỉ uý phục, tuân thủ Công an thôi, không dám chứng minh điều chính hắn vu cáo vô bằng viết ra. Bây giờ mới biết tổ tông của hai tên gian tế là ai. Đối với người Việt, người hiền lương, chúng mục hạ vô nhân. Cao ngạo như ông tàu Mao từng xem người trí thức là đồ phê thải ?! Đấy, chúng chỉ xem trọng Cộng sản, mà phải là Công an cơ. Người Việt dân tộc còn mong chi nói lời hơn lẻ thiệt với chúng.

Vì thế, bài viết trả lời chung của Cơ sở Quê Mẹ và Phòng Thông tin Phật giáo hôm nay, do tôn trọng Bạn đọc, chúng tôi không hồi đáp trực tiếp những lời vu cáo thô tục của hai tên Dư luận viên. Chúng tôi sẽ chứng minh qua một số trường hợp Thục Vũ – Ý Dân

sử dụng, biến thật thành giả làm bàn đạp kê súng ác khẩu nhả độc.

Viện trợ thời gian cho chế độ độc tài sống còn

Thử hỏi, 87 bài chửi bới hai tổ chức nhân quyền và tôn giáo, suốt 20 tháng ròng để làm gì ? Sao không dùng thời gian ấy viết bài hay hoạt động bênh vực nhân quyền cho 90 triệu dân trong nước đang thiếu ăn thiếu mặc, thiếu tự do, dân chủ, không có cả tự do tôn giáo, tự do ngôn luận, báo chí ?

Vô tình sau 1975, phe bại trận viện trợ thời gian cho kẻ thù mình sống còn. Công tác của Thục Vũ – Ý Dân bồi thêm việc cướp thời gian cho mục tiêu chủ chúng. Biến lực đấu tranh thành luân hồi chuyện thị phi, đàm tiếu, xỉ vả thịt nhau. Ai còn thì giờ uu tư chuyện nước, chuyện đạo ? Đây chính là Chiến dịch Hý luận chúng giăng như mảng lưới khổng lồ ngày ngày thả xuống bắt trọn một dân tộc từ khước làm người máy Robot.

Hai Dư luận viên trách Đức Tăng Thống Thích Quảng Độ sống bưng bít, chẳng biết chi thời cuộc, lòng người, để âu lo Phật sự Giáo hội, khoán trắng cho những người phụ tá mà chúng tự thị chê “hư xấu” (?). Nhưng chúng lại tuyệt đối ngậm miệng hến, im lặng và che giấu không nói ra một lời công đạo phân tích xã hội công an toàn trị mà người dân bị bắt phải sống, ngoài tiếng hét kêu *kéc, kéc, kéc* những khẩu hiệu giả vờ Chống Cộng. Mặc sự trạng chế độ cộng sản giam tù, lưu đày về quê quán, rồi quản chế trong bốn bức tường chùa mấy chục năm ba bậc cao tăng Phật giáo. Có bao giờ chúng nghe Đài Á châu Tự do phỏng vấn ngài Quảng Độ hàng chục lần, để thấu hiểu lời ngài bình luận, minh mẫn phân tích, thông suốt tình hình đất nước và thế giới, mà những kẻ như Thục Vũ – Ý Dân là kẻ mù xem voi ?

Noi gương Hà Nội, Thục Vũ – Ý Dân mạo hoá sự thật

Chúng tôi dẫn chứng sau đây một số trường hợp tiêu biểu của nghề Dư luận viên, vu cáo, mạ lỵ Phòng Thông tin Quốc tế và Cơ sở Quê Mẹ của hai Dư luận viên Thục Vũ Hoàng Hữu Thuỵ và Ý Dân Nguyễn Đức Thuần qua 87 bài dưới ngòi bút và trí não Người Kéc.

<u>Trường hợp 1</u>

Ngày 26 tháng 6 năm 2018, Chủ tịch Uỷ ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam (VCHR), cùng Mạng lưới Chống Bất dung và Phân biệt đối xử tại Liên Minh Châu Âu (EPRID) phát động chiến dịch đấu tranh cho quyền tự do tư tưởng, tự do tôn giáo, tín ngưỡng. Các báo đài, hãng thông tấn quốc tế loan tải chiến dịch. Đài Á châu Tự do (RFA) loan tin như sau :

"Ủy Ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam (VCHR) vào ngày 26 tháng 6 tham gia cùng mạng lưới EPRID Chống Bất dung và Phân biệt đối xử tại Liên Minh Châu Âu, phát động chiến dịch đấu tranh cho quyền tự do tư tưởng, tự do tôn giáo - tín ngưỡng. Mục tiêu nhằm kêu gọi mọi người khắp nơi trên thế giới đoàn kết theo khẩu hiệu ***'Tin hay không, đó là quyền của tôi !'.***

"Chiến dịch mang tên #ForBDefender là một sáng kiến nhằm nâng cáo hiểu biết về quyền tự do tín ngưỡng - tôn giáo.

"Trong thông cáo đưa ra, một viên chức của EPRID, nêu rõ 'Trên khắp thế giới hiện nay, quyền tự do lựa chọn, biểu đạt, thay đổi và từ bỏ tôn giáo hay tín ngưỡng của con người đang bị đe dọa. Nhu cầu thiết yếu là cần bảo vệ quyền này và thúc giục các nhà hoạch định chính sách phải có những hành động bảo vệ quyền này một cách cụ thể, thực tế.

"Ông Võ Văn Ái, Chủ tịch VCHR, cho rằng tại Việt Nam, tất cả người dân thuộc các thành phần khác nhau đang phải đối diện với nạn bị phân biệt, sách nhiễu và tù tội do bày tỏ ý kiến riêng hay niềm tin.

"Chiến dịch #FoRBDefender tập trung vào mạng xã hội nên những ai muốn tham gia có thể sử dụng các công cụ như Facebook, Twitter, Instagram để ký tên.

"Thống kê của Trung Tâm Nghiên Cứu PEW tại Washington DC, Hoa Kỳ thì chừng 80% dân số thế giới phải chịu tình trạng bị phân biệt, đàn áp hay bị trấn áp vì tôn giáo hay niềm tin của họ. Không nhóm tôn giáo hay niềm tin nào, kể cả những người hữu thần, vô thần và không tôn giáo, là miễn trừ khỏi những vi phạm trong lĩnh vực này".

Tin vừa loan trên công luận thế giới, lập tức Nhà cầm quyền Hà Nội phản công bằng cách xua ***Lực lượng 47*** và ***Cục An ninh Mạng*** với 10 nghìn quân Dư Luận viên chống các quan điểm nhân quyền, dân chủ, tự do tôn giáo trên Mặt trận Ảo của không gian Mạng. Một trong những pháo đài này là ***"Học viện Phòng chống Phản động"*** viết bài tấn công ông Võ Văn Ái. Toàn văn bài viết như sau :

Trên đây là phản ứng của Nhà cầm quyền Cộng sản ở Hà Nội.

Kế tục Học viện Phòng chống Phản động, Thục Vũ đánh phá cuộc Hội luận thứ 2 do Cơ sở Quê Mẹ tổ chức cũng tại Hoa Thịnh Đốn, Hoa Kỳ

Hai tuần lễ sau, ngày 11 tháng 7, 2018, Uỷ ban Bảo vệ Quyền Làm Người Việt Nam (VCHR) cùng với Chiến dịch Quốc tế cho Tây Tạng (ICT) tổ chức cuộc Hội luận dưới tựa

đề **"Tự do Tôn giáo hay Tín ngưỡng và Nhân quyền : Phật tử Việt Nam và Tây Tạng bị bách hại"** *(Freedom of Religion or Belief : Vietnamese and Tibetan Buddhism under threat"* tại trụ sở Uỷ hội Hoa Kỳ Bảo vệ Tự do Tôn giáo trên Thế giới *(US Commission on International Religious Freedom, gọi tắt là USCIRF)* ở thủ đô Wasington DC.

Các Diễn giả hội luận gồm có : Đức Tăng Thống **Thích Quảng Độ** (gửi Thông điệp Video), Ông **Võ Văn Ái,** Chủ tịch VCHR, Ông **Matteo Mecaci,** Chủ tịch ICT, Tiến sĩ **Tenzin Dorjee,** Chủ tịch USCIRF, Bà **Kristina Arriaga,** Phó Chủ tịch USCIRF, Dân biểu Liên bang Quốc hội Hoa Kỳ **Alan Lowenthal,** Bà Dân biểu Liên bang Quốc hội Hoa Kỳ **Zoe Lofgren,** Bà **Penelope Faulkner,** Phó Chủ tịch VCHR, Thượng toạ **Arija Rinpoche,** Giám đốc Trung tâm Văn hoá Mông Cổ, Tiến sĩ **Robert Herman,** Cố vấn Chính trị Freedom House, Ông **Todd Stein,** Cố vấn Chính trị cho Nữ Dân biểu Liên bang Quốc hội Hoa Kỳ Chellie Pingree, và Ông **Bhuchung Tsering,** Phó Chủ tịch ICT.

Nhanh nhẩu chẳng kém *"Học viện Phòng chống Phản động"* của Hà Nội, Dư Luận viên Thục Vũ Hoàng Hữu Thuỵ, viết lời thoá mạ cuộc Hội luận Tôn giáo và Nhân quyền lần thứ hai mà chúng tôi tổ chức tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn, Hoa Kỳ. Chúng không trình bày sự thật như là sự thật, mà đưa lên mạng Internet thoá mạ 9 ngày sau :

Dựng chuyện, mạo tin, để nhục mạ

Chẳng cần đề cập tới lời hý luận hồ đồ của Dư luận viên Thục Vũ, hẵng nêu mấy điều hắn xuyên tạc. Hắn viết : ***"Kể từ ngày Võ Văn Ái được quý HT Thích Chánh Lạc, HT "Thích Viên Lý, PS Niên trưởng Thích Giác Đức thỉnh cử lên nhị vị "Tăng Thống cho chính thức gia nhập Giáo Hội vào năm 1994, tính "đến nay đã hơn 24 năm qua rồi.***

Làm gì có chuyện đó. Trả lời câu hỏi của chúng tôi, ông Ái cho biết không hề có chuyện 3 vị tăng nói trên giới thiệu ông lên Nhị vị Tăng Thống. Trái lại, có việc nhị vị Tăng Thống hỏi ông Ái về cá nhân Chánh Lạc và Viên Lý. Ông Ái còn cho biết tổ chức Phật giáo Việt Nam đầu tiên thành lập ở hải ngoại, là *"Hội Phật tử Việt Kiều Hải ngoại"* do ông thành lập giữa năm 1963 tại Paris với 11 Chi bộ ở các nước Âu Mỹ, Ấn Độ, Nhật bản và Cam Bốt, đã được vị Viện trưởng Viện Hoá Đao GHPGVNTN đầu tiên, là Đại lão Hoà thượng Thích Tâm Châu, ban hành Quyết định số 028-VT/VP9QĐ ký ngày 27 tháng 3 năm 1964 công nhận Hội thuộc hệ thống của GHPGVNTN. Ông Ái cũng từng cộng tác làm việc với Ngài Thích Huyền Quang, Tổng Thư ký Viện Hoá Đạo GHPGVNTN từ thập niên 60 [xem thư Ngài viết năm 1969 gửi ông Ái trong sách ***Người Trí Thức Hành động và Dẫn đường,*** NXB Quê Mẹ, Paris 2010, tr. 74]. Năm 1993, từ nơi lưu đày Quảng Ngãi, Ngài viết thư tay mời ông Ái trở lại giúp Giáo hội [xem sách ***Một Đời Vì***

Đạo Vì Dân, NXB Quê Mẹ, Paris, 2009, tr. 280)].

Thục Vũ viết : ***"Võ Văn Ái chẳng khác khi một cái máy thâu băng được "mở đi, mở lại nhiều lần nghe phát nhàm và lần nào cũng nêu hình "ảnh Sư Bà Thiều Hoa, công trạng liệt tổ liệt tông, tinh thần vô úy của "nhị vị Tăng Thống".*** Ủa, nhắc nói công trạng liệt tổ liệt tông và tinh thần vô uý của Nhị vị Tăng Thống là một tội lỗi chăng ? Thế thì Thục Vũ là ai ? Chắc chắn không là Phật tử rồi – giấu đầu lòi đuôi. Đáng trách ông Ái thiếu tâm lý quần chúng. Phải chi ông lờ đi chuyện văn hiến và đạo đức Việt, để "mở máy thâu băng" nói về ông Lenin, Staline, nói về ông Mao, ông Hồ, tất sẽ được Thục Vũ – Ý Dân tán thưởng ?

Cơ sở Quê Mẹ nằm trong ban Tổ chức cuộc Hội luận, chúng tôi thấy rõ chẳng hề có sự kiện *"Võ Văn Ái chẳng khác khi một cái máy thâu băng được "mở đi, mở lại nhiều lần nghe phát nhàm".* Có ai biết Thục Vũ là gã nào ? Thục Vũ chưa hề được chúng tôi mời tham dự trong bất cứ cuộc thuyết trình nào của Cơ sở chúng tôi, làm sao hắn biết ông Ái mở máy phát đi phát lại trong một cuộc Hội luận, khiến hắn "nghe đến phát nhàm", nhất là ông Ái chẳng hề nói gì về Sư Bà Thiều Hoa ?!

Thực tế, là cuộc Hội luận hôm ấy có đến 12 Diễn giả quốc tế mà ông Ái là một, ông mở lời khai mạc, chào mừng quan khách, trình bày nội dung cuộc Hội luận và giới thiệu 11 diễn giả quốc tế mà chúng tôi nêu tên và chức vụ trên đây.

Dư luận viên Thục Vũ lại viết : ***"hàng ngàn "người dân trong nước xuống đường biểu tình chống giặc ngoại xâm "và phản đối nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam hèn với giặc ác với "dân, thì Võ Văn Ái tuyên bố thẳng thừng "lên tiếng thì không !". Điều "đáng nói hơn nữa với tư cách là Phát ngôn nhân GHPGVNTN, Võ "Văn Ái đã để lộ một bản chất vô đạo đức khi chửi những người yêu "nước ưu tư không thấy Phật giáo xuống đường "là dốt là sai".*** Gì mà ồn ào, quan trọng hoá thế nhỉ !

Hãy phân tích 2 sự kiện hắn vu cáo : ***"Lên tiếng thì không"*** nghĩa là gì ? Câu văn bất thành cú, khó hiểu — do Thục Vũ dốt văn, lại giấu nhẹm nguyên nhân để lừa người đọc.

Thời gian Dự Luật 3 Đặc khu Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phú Quốc bán cho Trung Cộng được chuẩn bị thông qua tại Quốc hội Cộng sản, gây phẫn uất lòng dân trong và ngoài nước. Trong những ngày sôi động ấy, cuộc biểu tình ngày 10 tháng 6 năm 2018 nổ ra tại Saigon với số lượng 50, 60 nghìn người gây bất ngờ trong ngoài nước.

Một số truyền thông báo chí và tôn giáo ở hải ngoại bỗng sôi động hẳn lên. Những bản tin làm "mát dạ" người Chống Cộng. Đại loại như *"Theo lời hàng giáo phẩm Thiên chúa giáo kêu gọi, **7 triệu người** Công giáo đã xuống đường" ; "Đức Tăng Thống Thích*

Quảng Độ kêu gọi Phật tử và các chùa xuống đường chống Dự luật Đặc khu, ***7 triệu Phật tử*** *đã xuống đường".* Chúng tôi không rành bên Công giáo, nhưng Phật giáo thì không hề có chuyện Đức Tăng Thống kêu gọi Phật tử và các chùa xuống đường biểu tình.

Phấn khởi hơn cả, nếu không là "lạc quan tếu", tin đưa trên Mạng : *"Chế độ Cộng sản sẽ sụp đổ trong mùa Hè này".* Nói lạc quan tếu, là vì nay đã vào Đông, sau hai mùa trông ngóng, chưa thấy chi rục rịch.

Người làm chính trị theo đường chính nghĩa, phải cho quần chúng thấy rõ thực tại quê hương và bước tiến lùi của chính trị thế giới, để toàn dân chung cùng tìm phương thoát hiểm, và lập trình giải pháp tối hậu. Chứ không hoài hoài tái bản "lệnh" Minh Quân Ảo làm bầm nát lòng tin, khiến quần chúng đi từ sửng sờ này đến thất vọng khác. Từ đầu thập niên 80 đến nay, biết bao lần Lệnh Ảo tung hoành trên Không gian Mạng để đoạt tiền người hải ngoại, biết bao lần làm héo mòn niềm tin và phụt tắt lửa chiến đấu ?

Ngày 22 tháng 6 năm 2018, Ký giả Triều Thanh phỏng vấn ông Võ Văn Ái trên Đài Phật giáo Việt Nam. Hỏi rằng GHPGVNTN nghĩ sao về Dự luật 3 Đặc khu, có lên tiếng gì vụ này ? Ông Ái trả lời : ***"Chính thức lên tiếng thì không. Nhưng quan tâm và hậu thuẫn thì có".*** Tức nói lên sự thật không chối cãi việc GHPGVNTN không hề chính thức lên tiếng, nhưng quan tâm và hậu thuẫn thì có. Thục Vũ âm mưu cắt bén hai chữ *Chính thức*, cắt luôn sự *quan tâm và hậu thuẫn thì có*. Một thủ thuật bất lương của bọn khuyển mã.

Nói xong, ông Ái chứng minh : *"Như chúng ta biết hôm 14 tháng 6 vừa qua, Tân Đại sứ Hoa Kỳ Daniel Kritenbrink và Bà Mary Tarnowka, Tổng lãnh sự Hoa kỳ, cùng phái đoàn*

gồm 5 người đến Thanh Minh Thiền viện vấn an Đức Đệ Ngũ Tăng Thống Thích Quảng Độ. Nhân dịp này, Đức Tăng Thống đã trao ông Đại sứ bản Ghi chú / Memorandum về tình hình tổng quan GHPGVNTN bị phong toả, đàn áp, khủng bố suốt bốn chục năm qua. Đặc biệt Đức Tăng Thống cũng trao một trang Bình luận / Remarks tóm lược lập trường của Ngài và GHPGVNTN về hiện tình nghiêm trọng Việt Nam. Đáp câu hỏi của Triều Thanh, tôi có thể dẫn lời Đức Tăng Thống nói lên lập trường bất biến của GHPGVNTN, tôi xin trích : ***"Như quý vị đã biết, Quốc hội đang thảo bàn để thông qua Luật Đặc khu Kinh tế - Hành chính cho phép nước ngoài thuê đất trong vòng 99 năm, khởi sự với 3 Đặc khu Vân Đồn (gần Quảng Ninh cạnh biên giới Việt-Trung), Bắc Vân phong (gần tỉnh Khánh Hoà), và đảo Phú Quốc. Người Việt Nam chúng tôi biết quá rõ tham vọng của người láng giềng phương Bắc, vì Việt Nam đã từng bị Trung quốc đô hộ một nghìn năm. Những cuộc biểu tình nổ ra cuối tuần qua là phản ứng tự phát chống lại sự nhường đất và tài sản quốc gia".*** (Xin xem toàn văn cuộc phỏng vấn quan trọng này tại : Thông cáo Báo chí làm tại Paris ngày 23-6-2018).

Người Phát ngôn một tôn giáo không là Người Kéc

Nghĩ cũng lạ, thức giả ai ai đều biết, trong vai trò Phát ngôn nhân, người phát ngôn không đóng vai Hề láo, mà trình bày chân thật chủ trương, đường lối của GHPGVNTN, không thể nổi hứng nói đại như bọn Dư luận viên. Quả thật, Đức Tăng Thống Thích Quảng Độ không hề lên tiếng hay kêu gọi Phật giáo đồ biểu tình chống Dự luật Đặc khu thời gian tháng 6-2018 trở về sau. Bởi vậy, ông Ái trả lời ký giả Triều Thanh : Giáo hội *"Chính thức lên tiếng thì không. Nhưng quan tâm và hậu thuẫn thì có".* Hẳn nhiên ông Ái không là Người Kéc Thục Vũ để tán tận lương tâm nói không thành có, đặt điều dối cho Đức Tăng Thống và GHPGVNTN để phục vụ quan thầy của Thục Vũ - Ý Dân.

Thục Vũ người Kéc xào nấu, cắt xén câu kéo thành đầu voi đuôi chuột đố ai hiểu nổi thứ "văng chương" Dư luận viên, giả vờ tránh né Đức Tăng Thống, cho tiện việc đổ tội lên đầu ông Ái, như lâu nay bộ máy Công an cộng sản hay ngoại nhân vẫn làm. Thục Vũ Hoàng Hữu Thuỵ đổ tội như sau :

"Hàng ngàn "người dân trong nước xuống đương biểu tình chống giặc ngoại xâm "và phản đối nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam hèn với giặc ác với "dân, thì Võ Văn Ái tuyên bố thẳng thừng "lên tiếng thì không !". Gì mà nổ như bắp rang vậy Thục Vũ ?

Chống Cộng là ý thức, không do pháp luật bắt phải theo

Gì thì gì, cần hiểu cho đúng sự lý, "Chống Cộng" là vấn đề ý thức chứ không là pháp luật bắt phải theo. Chống Cộng hay Theo Cộng là vấn đề lương tâm cá nhân chọn lựa. Không thể dùng pháp luật quy định, ngoại trừ khi đất nước chưa mất, thể chế quốc gia

còn tồn tại nên có quyền ban hành sắc luật. Ở hải ngoại ngày nay, chẳng còn quốc gia, không ai được nắm quyền quốc gia, đại diện luật pháp xứ Việt, ngoại trừ pháp luật sở tại.

Thục Vũ là ai mà mon men ngồi nhổm như chú tiểu nông trên ghế phán quan làm trò Hát bộ ? Thục Vũ chỉ có quyền nhân danh cho MỘT người, là vợ hắn. Vợ hắn cũng cô thân độc ảnh được quyền ủng hộ chồng thị mà thôi. Cả hai chẳng có chút chi giá trị hay quyền lực. Ai tin ? Ai cho phép ? Hãy hạ nhiệt sự nóng mặt trâng tráo đi Thục Vũ !

Thục Vũ trơ tráo lóc thịt người hiền lương khi hắn viết :

Điều "đáng nói hơn nữa với tư cách là Phát ngôn nhân GHPGVNTN, Võ "Văn Ái đã để lộ một bản chất vô đạo đức khi chửi những người yêu "nước ưu tư không thấy Phật giáo xuống đường "là dốt là sai".

Cắt xén bài bản làm bàn đạp cho lời lẽ vu khống là thủ thuật Dư luận viên hành nghề kiếm cơm. Chẳng tác dụng chi thứ thóa mạ bất lương của Thục Vũ, ngoài hậu quả ngậm máu phun người.

Cuộc biểu tình tháng 6 năm 2018 do Công an điều động

Thực tế là trong những ngày sôi động biểu tình giữa năm 2018, Dư luận viên Ý Dân lên tiếng qua bài viết của hắn dè bỉu, kích chửi Phật giáo qua câu : ***"Không thấy Phật giáo đồ xuống đường !".*** Xuống đường theo lệnh Công an ư ? Trong bài phỏng vấn nói trên, ký giả Triều Thanh ra câu hỏi : *"Như vậy thì tại sao Giáo hội không ban hành một lời tuyên bố dứt khoát về Đặc khu kinh tế, hay cử người đại diện xuống đường biểu tình nhân danh GHPGVNTN ?".*

Ông Ái trưng dẫn phép hành động của Phật giáo thông qua kinh sách, thông qua lịch sử cận và hiện đại Việt Nam, thông qua trí khôn hiểu thời vụ, rồi phản bác : ***"Cách khẳng định vô bằng "không có bóng dáng Phật tử" là luận điệu đoạt khống, vừa dốt vừa sai".***

Vì lịch sự, ông Ái không nêu tên người viết đang đánh phủ đầu Phật giáo là Ý Dân, mà chỉ xem như một hiện tượng xao động, hồ đồ đóng trò ly gián tôn giáo. Nói cho cùng, chúng tôi thấy câu bình luận của ông Ái đúng. Cách lý luận đuổi gà của Ý Dân, vì thiếu kiến thức lịch sử, thiếu học trình về khoa học phân tích, thì không gì đúng hơn khi trỏ mặt đặt tên Ý Dân "vừa dốt vừa sai" chứ không nhắm trỏ "những người yêu nước" như Thục Vũ khích tướng. Ai biết "những người Yêu nước" là ai ? Đâu có gì sai, mà Thục Vũ phải dao to búa lớn đem "bản chất vô đạo đức" của chính hắn khoác lên người khác. Chả lẽ phải phong thánh đứa gian manh ? (Xin xem toàn văn cuộc phỏng vấn quan trọng này tại : Thông cáo Báo chí làm tại Paris ngày 23-6-2018).

Nhân đây cũng nên phân tích và trích dẫn để hiểu rõ nguyên nhân và nội dung cuộc biểu tình đồ sộ chống Đặc khu ngày 10-6-2018 ở Saigon, và vì sao Thục Vũ – Ý Dân oán hận, chửi rủa Phật giáo đồ và GHPGVNTN không tham gia cuộc biểu tình do Công an Saigon chủ động.

Ngày 16-8-2018, Đài BBC qua chương trình *"Bàn tròn thứ năm từ Luân đôn*" ký giả Quốc Phương và 4 khách mời Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, Nhà văn Võ Thị Hảo, Nhà thơ Hoàng Hưng và Tiến sĩ Nguyễn Văn Huy hội luận đề tài ***"Có 'bàn tay đạo diễn' biểu tình chống luật đặc khu ?".***

Ông Phạm Chí Dũng, Chủ tịch Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam ở Saigon (không nằm trong hệ thống báo chí Nhà nước), đưa ra 8 chi tiết quan trọng cho việc giả định có một "bàn tay vô hình" từ trong "nội bộ ngành Công an và Chính quyền" đứng đằng sau "lợi dụng lòng yêu nước" của nhân dân để "giật dây" biểu tình và thủ lợi cho "phe cánh của mình" :

1. "Người dân và giới phân tích càng ngày càng nghi ngờ rằng chỉ có thể một phe phái ở trong nội bộ có tiềm lực về tài chính, có tiềm lực về tổ chức và đặc biệt có tiềm lực về Công an, và "có sự chỉ đạo" ở trong một bộ phận nào đó của Công an, thì mới có thể tạo ra một cuộc biểu tình lớn như vậy." ;
2. "Mới đây, hôm 13/8, người lãnh đạo ngành Công an Việt Nam, Thượng tướng, Bộ trưởng Tô Lâm được truyền thông chính thức nhà nước và Cổng thông tin điện tử Bộ Công An trích thuật, cho rằng : *Các vụ tụ tập biểu tình đã phát hiện nhiều đối tượng hình sự, ma túy, với tâm lý "sống ảo, thích được thể hiện", thậm chí các đối tượng khai nhận đã nhận tiền "từ 200,000 VNĐ tới 400,000 VN)" để biểu tình" ;*
3. "Tôi (ông Phạm Chí Dũng) đưa ra một thực tế để chứng minh như thế này, vào ngày 10/6, ***gần như toàn bộ giới đấu tranh dân chủ, nhân quyền, thứ nhất là không kêu gọi biểu tình, trừ một trang "Tập họp Quốc dân Việt" ở hải ngoại", còn lại ở trong nước không có bất cứ một cá nhân hay tổ chức xã hội dân sự nào kêu gọi biểu tình vào ngày 10/6" ;*** (Chúng tôi nhất mạnh).
4. "Một vấn đề nữa cũng cần đặt ra là cuộc biểu tình đó nhằm mục đích gì và tại sao **50,000** công nhân [Công ty] Pouyuen [ở quận Bình Tân, TPHCM], những người đầu tắt mặt tối chỉ lo làm việc kiếm cơm, mà họ lại quan tâm đến Luật Đặc khu đến mức mà sau khi cuộc biểu tình ngày 10/6 đã trôi qua, vào ngày hôm sau và hôm sau nữa, công nhân Pouyuen vẫn tiếp tục biểu tình và nổ ra thậm chí đập phá nữa rất dữ dội ? Nhưng mà cuộc biểu tình ngày 10/6 chống luật Đặc khu, lại không phải từ giới đấu tranh dân chủ nhân quyền, như vậy thì từ đâu ? Điều thứ hai, vào ngày đó thì đa số giới đấu tranh dân chủ nhân quyền đều bị chặn ở nhà mà không được đi biểu tình. Tôi cũng bị chặn và rất nhiều người bị chặn, chỉ có một số ít đi được thôi. Cho nên không thể nói là cuộc biểu

tình ngày 10/6 là xuất từ yêu cầu đòi hỏi và yêu sách như lời kêu gọi của giới đấu tranh dân chủ, nhân quyền ở Việt Nam. Nó khác với những cuộc biểu tình chống Trung Quốc trước đây là từ giới đấu tranh dân chủ, nhân quyền" ;

5. "Ông Nguyễn Thiện Nhân nói là đã khống chế được 700 đối tượng, nhưng tại sao tới giờ, Công an ở Sài Gòn hay Công an ở Bộ Công an lại không công bố, hoặc không dám công bố rằng những đối tượng đó là thuộc xã hội dân sự, thuộc thế lực thù địch, hay là thuộc về người dân, hay là thuộc về phe phái nào ở trong nội bộ Đảng ?". Ông Phạm Chí Dũng còn tiết lộ "Các xã hội dân sự tranh đấu của chúng tôi chỉ có chừng 200 người, sao lại bắt đến 700 người ?" ;
6. "Như vậy thì ai đã tổ chức, ai đã đạo diễn các công nhân Pouyuen biểu tình chống Luật Đặc khu như vậy ? Và thêm một thông tin này cũng cần phải chú ý thêm là Luật Đặc khu được cho là thuộc về lợi ích của một nhóm chính khách ở trong nội bộ của Đảng Cộng sản mà không phải là lợi ích của nhiều chính khách. Và những chính khách khi không có lợi ích ở trong Luật Đặc khu, đặc biệt là ở trong các đặc khu Vân Đồn, Phú Quốc và Vân Phong, thì không thích Luật Đặc khu này và thậm chí là chống Luật Đặc khu này. Đó là lý do mà tại sao lại có giả thuyết cho rằng chính những nhóm quan chức không thích Luật Đặc khu đã có thể "tiếp một bàn tay" vào việc "đạo diễn" cuộc biểu tình ngày 10/6 chống Luật Đặc khu" ;
7. "Và cũng đặt ra một giả thuyết là tại sao gần đây Ủy ban Thường vụ Quốc hội lại thay đổi quan điểm như chong chóng, khi trước đó đưa ra định bàn về Luật Đặc khu và đưa ra Quốc Hội, nhưng mà sau đó lại không đưa vào nghị trình bàn Luật Đặc khu nữa ?"
8. "Cho dù có bị những phe phái chính trị lợi dụng để đấu đá lẫn nhau, cuộc biểu tình ngày Mười tháng Sáu năm 2018 lên tới hàng trăm ngàn người và lan rộng trên 50% tỉnh thành trong cả nước vẫn cho thấy sự phẫn nộ của người dân đối với Luật Đặc khu cùng tinh thần thoát Trung là có thực, và sức mạnh biển trời của người dân khi biểu tình đã vượt qua "mọi tính toán riêng tư thâm thù và lợi ích nhóm" của "các phe phái chính trị" trong nội bộ đảng". (Nghe cuộc Hội luận BBC tại: https://youtu.be/GJ_ut4e67W8 và https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-45224818

Với 8 chi tiết nêu trên của người trong cuộc ở Saigon thuộc giới bất đồng chính kiến, cho ta một tín hiệu vì sao Thục Vũ – Ý Dân hiềm khích GHPGVNTN đến thế, quay điên như con vụ gào kêu Phật tử xuống đường biểu tình. Khiến một nhà sư ở Mỹ nóng máy, có chức Chủ tịch không dám vượt quyền lãnh đạo, quay quắt viết thư kêu gọi răm rắp biểu tình như 2 Dư luận viên kia. May thay nhà sư chỉ dám ký tên "Một công dân Việt". Thế nhưng đệ tử MP của sư, nóng vội, tự động hùa theo 2 Dư luận viên phổ biến thư kêu gọi này, tuy đánh mất lương tâm người trí thức cả gan xoá bỏ vị trí công dân khiêm tốn như nhà sư e ngại, mà ghi huỵch tẹt chức Chủ tịch tổ chức của sư. Thượng bất chính hạ tác loạn !

Trường hợp thứ 2

Trên Trang Web Tiếng lòng Ta đưa lên Mạng ngày 26-3-2018 Dư Luận viên Thục Vũ vu cáo như sau qua bài ***"Ông Võ Văn Ái có cảm thấy xấu hổ và ân hận trong lòng không ?".*** Hắn viết :

"Chúng tôi không hiểu trong cuộc chiến Miền Nam, những ai đã từng tiếp tay hay có những hành động làm lợi cho CS Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam 30.4.1975 nay nhìn về sự trạng kể trên có chút hối hận trong lòng không ? Nhất là sự kiện chúng tôi ghi nhận được từ trang mạng Wikipedia là một bằng chứng cụ thể về ông Võ Văn Ái, Giám Đốc Phòng Thông Tin Phật Giáo Quốc Tế đã vu cáo Không quân Hoa Kỳ thả bom Napalm vào Sài Gòn vào năm 1968. ***(In August 1968, the New York Review of Books published a letter from Vo Van Ai about American aircraft dropping napalm on Saigon.)*** ***https://en.wikipedia.org/wiki/Vo_Van_Ai***

"Những lời lẽ dối gian của ông Ái trong lãnh vực truyền thông đã là những tiếng vang lớn tạo nên áp lực buộc chính phủ Hoa Kỳ phải bỏ rơi Việt Nam Cộng Hòa, đưa đến thảm trạng đất nước và Phật giáo Việt Nam suốt hơn 42 năm qua".

Ghê thật. Một mình ông Ái *"đã tạo nên áp lực buộc Chính phủ Hoa Kỳ bỏ rơi VNCH" ?!* Người thức giả có thể để lọt tai một nhận định trẻ con như thế chăng.

Cũng nên để ý cách dụng từ rất Tàu, khi Thục Vũ viết rất thông thạo và thống khoái hai chữ "dối gian". Người Việt nói "gian dối", có gian nên mới dối như bản chất Thục Vũ. Người Tàu gọi con ngựa trắng là Bạch mã (Trắng ngựa), chứ không là Mã bạch (Ngựa trắng như người Việt). Người Việt nhìn cái chính rồi mới đến hình dung của cái chính. Người Tàu thì trái lại, thấy cái bề ngoài của cái chính, sau mới chỉ định cái chính.

Từ cách dụng từ rất Tàu, Thục Vũ áp dụng luôn ngữ pháp vào nhận thức. Áp dụng như vậy, nên khi lấy lá thư báo động đăng trên The New York Review of Books ngày 1-8-1968, mà Wikipedia đăng lại, Thục Vũ lấy lời giới thiệu hời hợt của Wikipedia để kết án ông Ái Việt Cộng. Thay vì làm việc chính là nội dung bức thư nói gì, việc gì !

Điều quan trọng phải biết trước khi đọc và tin, là Wikipedia không phải Bách khoa toàn thư do hàng trăm học giả, nhà khoa học nghiên cứu liên ngành soạn thảo. Như bộ *Encyclopedia Britannica* nổi tiếng chẳng hạn. Wikipedia là Bách khoa "Mở". Ai cũng có thể tham gia đóng góp. Bất kể người viết là tay non hay tay nghề học thuật. Bài trúng hay trật đều được đăng. Gặp ai giỏi phản bác, xuất trình sự thật lịch sử, khoa học, nghệ thuật, tôn giáo, bài sẽ tiếp tục sửa chữa. Cứ thế cho tới khi hoàn hảo. Ngoài sự thật lịch sử, bài viết còn tuỳ kiến thức, học thuật và tín ngưỡng chính trị tả hữu của tay viết mà bài viết nhuốm mùi sát phạt, hay tô hồng chuốc lục.

Người Âu Mỹ viết sai, vì khi nghiên cứu họ chưa rành tiếng Việt, hoặc nguồn cung cấp sai. Đối với Dư luận viên Thục Vũ – Ý Dân thì khác. Chúng tìm kiếm vài chữ na ná nghe kêu, hợp với mục tiêu kiếm cơm rồi thêm thắt ý đồ truy kích bôi nhọ. Ví dụ cụ thể nhất khi Thục Vũ rút câu viết Wikipedia giới thiệu bài viết năm 1968 của ông Ái đăng trên The New York Review of Books :*"The New York Review of Books published a letter from Vo Van Ai about American aircraft dropping napalm on Saigon / Tạp chí Nữu ước Điểm Sách in bức thư Võ Văn Ái nói về Không quân Mỹ bỏ bom Na-pan xuống Saigon"* để vẽ rắn thêm chân chuyển thành "chứng cớ" Wikipedia tố cáo Võ Văn Ái "Phản chiến", "Chống Mỹ".

Khoẻ quá. Không cần lý luận, nghiên cứu, chỉ cần đạo văn rồi bóp méo sự kiện, lương lại hậu.

Chuyện chính, là nội dung lá thư được đăng tải nói gì, thì hắn lờ đi nhằm đánh lừa người đọc. Lá thư đăng tải chẳng có câu nào bảo "Không quân Mỹ bỏ bom Napaln xuống Saigon".

Không đọc, hoặc đọc không hiểu, Thục Vũ đổi trắng thay đen

Chúng tôi xin đăng toàn văn bức thư tiếng Anh ông Ái viết ngày 1-8-1968 nói trên, đăng tải trên The New York Review of Books, kèm bản dịch tiếng Việt để thấy Thục Vũ xỏ lá đến mức nào (http://www.nybooks.com/articles/archives/1968/aug/01/distress-signal/) :

Distress Signal

August 1, 1968
Vo Van Ai

To the Editors :

This is a distress signal. The urgency is such that we send it, without apology, to all our friends, even to those who have already responded so generously to our appeal of 18th April.

This morning, we received a telephone call from the School of Youth for Social Service on the outskirts of Saigon. We were told that the only change in the situation over the past week has been for the worse. Here is the situation as described on 9th May in a letter which reached us only yesterday :

"For the past three days, American aircraft haven't stopped dropping Napalm on this district. Rockets, too. And we are under bombardment by heavy artillery (157 n.m.) as

well. The civilian population's housing has been wholly destroyed. We are the refuge of 10,000 people. We dress wounds, deliver babies, turn our hands to whatever seems most urgent at each given moment. The gravely wounded we take on our backs, carrying them several kilometers over fields spattered by rifle-fire, to the main road, where they wait for passing cars who may be willing to take them into Saigon to the General Hospital. (But during actual engagements, no transport is possible.)

"The rice which represented the month's supply for staff and students was all distributed in a single day.

"The students tear their shirts up for surgical dressings as we have long since run out.

"The battle is raging everywhere—people simply don't know where to go. In the areas under NLF attack, they barely have time to grab their children and run for it.

"Help us quickly. We are at the end of our resources."

Contributions may be sent to :

Vietnam Overseas Buddhist Association,
11 rue de Vénus
94 Maisons-Alfort, France.
Vo Van Ai
Secretary-General

Bản dịch tiếng Việt :

Tín hiệu khổ đau

Ngày 1 tháng 8 năm 1968
Võ Văn Ái

Kính gửi Ban Biên tập :

"Đây là tín hiệu của khổ đau. Do tính khẩn cấp, không lời tạ lỗi, chúng tôi đành phải gửi tới các bằng hữu, dù đã có nhiều nơi rộng lượng đáp ứng lời kêu gọi chúng tôi gửi đi hôm 18 tháng tư [1968].

"Sáng nay, chúng tôi được Trường Thanh niên Phụng sự Xã hội [thuộc Viện Hoá Đạo GHPGVNTN] từ Saigon gọi điện thoại sang. Cho chúng tôi biết tình hình mấy tuần qua

chẳng có chi thay đổi, ngày càng xấu. Sau đây là tình hình diễn ra hôm 9 tháng 5 qua bức thư chúng tôi mới nhận được hôm qua :

“Năm ngày qua, máy bay Hoa Kỳ không ngừng thả bom Napalm trong vùng. Bích kích pháo cũng bắn đi. Và chúng tôi phải nằm dưới lằn đạn trọng pháo (157 ly). Nhà cửa thường dân bị huỷ phá hoàn toàn. Chúng tôi phải lo lắng cho mười nghìn người chạy giặc. Chúng tôi băng bó vết thương, giúp việc đỡ đẻ, ra tay bất cứ chuyện gì khẩn cấp nhất lúc này. Cõng những người bị thương nặng băng đồng đưa họ đi vài cây số dưới lằn đạn, tiến về phía quốc lộ, đợi có xe qua giúp chở họ về bệnh viện Saigon. (Nhưng với tình hình hiện nay chẳng kiếm ra xe chuyện chở).

“Gạo dự trữ cho ban quản trị và sinh viên trường ăn hằng tháng đã phải đem ra phân phát [cho đồng bào] hết ngay trong một ngày.

“Các sinh viên phải xé áo sơ mi băng bó các vết mỗ vì dụng cụ y tế đã cạn.

“Chiến trận xẩy ra dữ dội khắp mọi nơi – dân chúng không biết chạy về đâu. “Các địa phương bị Mặt trận Giải phóng tấn công, dân chúng chỉ đủ thời gian ôm lấy con mà chạy.

“Xin khẩn cấp cứu chúng tôi. Chúng tôi đã cạn hết lương thực.

“Mọi đóng góp xin gửi về :

“Hội Phật tử Việt Kiều Hải ngoại
“11 rue Vénus
“94 Maisons-Alfort – Pháp quốc
“Võ Văn Ái
“Tổng Thư ký”

Bức thư là lời kêu gọi cứu trợ nạn nhân cuộc chiến. Không là truyền đơn chính trị chống Mỹ như lời Thục Vũ lương lẹo. Theo tinh thần bức thư, chẳng có đoạn nào viết “*Không quân Mỹ bỏ bom Na-pan xuống Saigon”.* Mà chỉ viết *“Máy bay Hoa Kỳ không ngừng thả bom Napalm trong vùng“.* Chữ “Vùng” không mang nghĩa thành phố, hay thủ đô Saigon.

Bức thư phản ảnh thực tại những tháng sau Mậu thân, phe Việt Cộng phản công. Chẳng ai quên bức ảnh đau lòng của em bé gái Kim Phúc bị bom Napalm đốt cháy, trần truồng chạy trên quốc lộ về Saigon ? Người hiểu biết thời sự, đặc biệt giới quân lực VNCH – trừ Thục Vũ – còn biết rõ nguyên nhân nào và ai thả bom Napalm xuống vùng

ấy. Đây là chứng cớ sống của *"bom Napalm"* thả xuống trong vùng xa Saigon 50 cây số – chứ không là thành phố Saigon như Thục Vũ mạo tin. Vùng địa lý ở đây được chính bức thư xác định ở đâu : *"Chúng tôi phải lo lắng cho mười nghìn người chạy giặc. Chúng tôi băng bó vết thương, giúp việc đỡ đẻ, ra tay bất cứ chuyện gì khẩn cấp nhất lúc này.* ***Cõng những người bị thương nặng băng đồng đưa họ đi vài cây số dưới lằn đạn, tiến về phía quốc lộ, đợi có xe qua giúp chở họ về bệnh viện Saigon"*.** Thục Vũ hiểu ra chưa ?

Thư không đả động chuyện chống Mỹ, phản chiến, theo Cộng gì hết. Không nói riêng phe phái nào trong cuộc chiến, chỉ nói đến nạn dân chiến tranh. Ngoài thảm trạng Napalm, còn cảnh ngộ khác : ***"Các địa phương bị Mặt trận Giải phóng tấn công, dân chúng chỉ đủ thời gian ôm lấy con mà chạy".***

Trường Thanh niên Phụng sự Xã hội của GHPGVNTN đào tạo những tác viên nông thôn. Sau Tết Mậu thân, Việt Cộng vớt vát phản công đợt hai vào giữa năm, khiến những vùng cực Nam, hàng chục nghìn người chạy giặc về vùng phụ cận Saigon. Tác viên Trường phải đổ đi cứu trợ, Bức thư kêu gọi Phật tử hải ngoại vận động các cơ quan từ thiện quốc tế cứu trợ thuốc men, vật dụng, tài chánh – Văn phòng Phật giáo chúng tôi ở Paris đã làm việc này.

Thời ấy GHPGVNTN chỉ lo việc cứu trợ nạn nhân chiến tranh trên toàn Miền Nam. Ở hải ngoại, Giáo hội chưa có cơ cấu "Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế" như thiết lập sau này vào năm 1993. *"Hội Phật tử Việt Kiều Hải ngoại"* do ông Ái thành lập ở Paris giữa năm 1963 (sau chính biến 63, được Viện Hoá Đạo công nhận Hội thuộc hệ thống của GHPGVNTN) đã đóng vai trò thông tin, vận động cho Viện Hoá Đạo trên trường quốc tế, na ná như việc làm của Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế suốt 29 năm qua. Chính trên cương vị này, ông Võ Văn Ái báo động thế giới những khi Giáo hội hay đồng bào lâm cảnh khốn cùng vì chiến tranh cần được cứu giúp. Mãi đến năm 1970, ông Ái mới viết đơn trình Viện Hóa Đạo xin từ chức.

Một lá thư thuần tuý nhân đạo trong nước gửi ra kêu gọi cứu trợ nên mới mang tựa đề ***"Tín hiệu khổ đau"***. Thục Vũ đã đánh mất tâm hồn Hồng Lạc, hết động tâm thương xót người đồng bào khốn đau, chết chóc, hắn như kẻ bất lương chỉ lo hành nghề vu khoát, biến thành chuyện phản chiến, chống Mỹ, theo Cộng, tiếp tục cuộc chiến tranh đã chấm dứt.

Chuyện cần lưu tâm, là bức thư nói trên đến từ Viện Hoá Đạo GHPGVNTN ở Saigon.

Từ âm mưu đến dương mưu của Thục Vũ chống Phật giáo cũng như mọi hoạt động của Phật giáo từ cứu trợ nạn dân chiến tranh trước 75, đến vận động cho Nhân quyền, tự do tôn giáo sau 75, mà nguyên Tổng Thư ký GHPGVNTN Hải ngoại tại Hoa Kỳ, Nhật Liên Dũng, từng viết bài phân tích gần đây.

Lẽ ra, hắn phải giáng búa tạ xuống đầu Viện Hoá Đạo GHPGVNTN chứ. Sao lại chuyển sang vu cáo cá nhân ông Võ Văn Ái ? Vu cáo ông Ái chẳng khác chi thành ngữ Âu Mỹ nhạo "Giết người đưa tin ! / *Shooting the messenger*".

Ở cuối bài, chúng tôi sẽ dịch các lời nhận xét của Wikipedia về thân thế và quan điểm của ông Võ Văn Ái hoàn toàn khác, trái ngược lời Thục Vũ mạo tin và chụp mũ ông Ái "phản chiến", "theo Cộng".

Nhắc tới *The New York Review of Books*, tờ báo của giới trí thức cao cấp Hoa Kỳ, Dư luận viên Thục Vũ chỉ nằm ở khu rìa một bài báo vớ được trên Wikipedia để nhảy nhót, tung hứng hèn hạ. Nhưng một bài khác cũng đăng trên The New York Review of Books ngày 13-5-1982 kêu gọi cứu nguy Cơ sở và tạp chí Quê Mẹ, liên quan chuyện Tả phái Cộng cùng 2 người làm báo thuộc Hữu phái quốc gia ở Paris (TTQ và TN/TVN), đánh phá dự án Tàu Đảo Ánh sáng ra Biển Đông vớt Người Vượt Biển của Cơ sở Quê Mẹ. Khiến nhà in riêng của ông Ái, vốn là nguồn tài trợ cho hoạt động Nhân quyền và vớt Người Vượt Biển từ 1975 đến 1982, bị tịch biên gia sản, thì Thục Vũ giả vờ quên ? Sau đây, hai cơ sở chúng tôi giới thiệu Biên bản tịch thu gia sản của gia đình ông Ái và nội tình cơ sự dưới đây :
Trước khi Nhà In bị đem bán phát mại, sở Thuế vụ Nhà nước Pháp đã cử một Ủy viên Tài chánh đến văn phòng nhà in kiểm soát sổ sách chi, thu, kiểm soát mọi chương mục ngân hàng công cũng như tư. Sau hai tháng kiểm soát, ông đã ghi trong phần kết luận của bản phúc trình về nguyên nhân đổ vỡ của Nhà In VOV là tại *"lo lắng thái quá vì tình nhân đạo"* (excès d'humanité). Trong văn kiện bán phát mại của ông Quản tài Calmels (cơ quan lo thủ tục bán phát mại do toà án chỉ định — Syndic) phúc trình lên ông Tài phán thanh lý (Juge-commissaire) Brandel, đã viết về tình trạng Nhà In như sau :

LIQUIDATION DES BIENS
Monsieur VO VAN AI

N° DE GREFFE
82 L 36

Monsieur BRANDEL
Juge-Commissaire

Monsieur Didier CALMELS
Syndic

--- NANTERRE, le douze Mars mil neuf cent quatre vingt deux, ---

--- A Monsieur BRANDEL, Juge-Commissaire à la liquidation des biens de : ---

"Monsieur VO VAN AI, exploitant sous l'enseigne "IMPRIMERIE VOV", un fonds de commerce d'imprimerie "de livres, affiches et cartes à GENNEVILLIERS 92230, "25 rue Jaffreux".

--- LES SOUSSIGNES : ---

1° Monsieur VO VAN AI, demeurant à GENNEVILLIERS 92230, 25 rue Jaffreux,

2° Monsieur Didier CALMELS, Syndic près le Tribunal de Commerce des Hauts de Seine, demeurant à NANTERRE 92000, Place de l'Hôtel de Ville, 130 rue du 8 Mai 1945, agissant en qualité de Syndic à la liquidation des biens de Monsieur VO VAN AI.

--- ONT L'HONNEUR DE VOUS EXPOSER, Monsieur le Juge-Commissaire, ---

- Que par un jugement en date du 29 JANVIER 1982, le Tribunal de Commerce des Hauts de Seine a prononcé la liquidation des biens de Monsieur VO VAN AI, ci-dessus qualifié, et à désigné Maître CALMELS en qualité de Syndic.

- Que les difficultés s'expliquent par le fait que Monsieur VO VAN AI a consacré la quasi-totalité de ses activités à des actions militantes en faveur des Droits de l'Homme, et plus particulièrement au problème des réfugiés vietnamiens,

- Que Monsieur VO VAN AI, en raison de la perte de ses principaux clients, a réalisé un très faible chiffre d'affaires au cours des exercices 1980 et 1981,

...

Bản dịch tiếng Việt :

(...) "Qua cuộc xử đoán ngày 29.1.82, Toà án Thường mại Hauts-de-Seine đã tuyên lệnh tịch biên tài sản của ông Võ Văn Ái, người mang tư cách dưới đây, và chỉ định Trạng sư Calmels "vói tư cách Quản tài ;

"Qua những khó khăn có thể biện giải bằng sự kiện hầu hết mọi hoạt động của ông Võ Văn Ái đã cung hiến cho công tác tranh đấu cho Nhân quyền, và đặc biệt cho vấn đề [cứu trợ] những người tị nạn Việt Nam ;

"Qua lý do bị mất hết những khách hàng quen thuộc và chính yếu, tổng số tiền thu nhập trong hai niên khóa 1980 và 1981 của ông Võ Văn Ái xuống rất thấp ;

"Qua sự kiện không thể nào tiếp tục nghiệp vụ thương mại" (...)

Sau khi bị tịch biên gia sản, 163 bằng hữu quốc tế, bao gồm các nhà ly khai Liên xô, Đông Âu, nhà văn (Arthur KOESTLER...), thi sĩ (Pierre EMMANUEL...), nhà viết kịch (Eugène IONESCO...), triết gia (André GLUCKSMANN, Vladimir JANKELEWITCH, Bernard-

Henri LEVY…), Viện sĩ (Raymond ARON…), nhà báo, học giả, giáo sư đại học, nhạc sĩ, nhà chính trị, nhân sĩ quốc tế, trong có 2 Khôi nguyên Giải Nobel Văn chương (Samuel BECKETT, Czeslaw MILOSZ…) cám cảnh Quê Mẹ, hội nhau thành lập ***"Hội Những Người Bạn Quê Mẹ / Les Amis de Quê Mẹ"***, tung lời kêu gọi Cứu nguy Quê Mẹ, do Nhà Toán học Leonid PLIOUCHTCH, Chủ tịch Hội, nhân danh Ban Bảo trợ Quê Mẹ ký tên. Lời Kêu gọi được đăng trên The New York Review of Books :

The New York Review of Books

VOLUME 29, NUMBER 8 · MAY 13, 1982

HELP SAVE " QUÊ ME"

To the Editors:

After seven years of struggle, the group that published the review Quê Me (Motherland) is now encountering grave difficulties, and faces the possibility of being reduced to silence. As a last resort, we are launching an appeal to the press for help from those who are concerned about Human Rights and the Rights of the Vietnamese People. The appeal follows.

Leonid Plyush

Association "Les Amis de Quê Me", Paris

In June 1981, during a nationwide campaign to confiscate prohibited printed matter, the Communist authorities in Vietnam seized 3 million publications. This included 316,314 banned books and reviews. In Saigon alone, 60 tons of publications as yet unclassified were seized. In the process of these seizures, 205 underground printing presses were discovered according to figures given by the October 1981 edition of the *Review of Communism,* the theoretical and political organ of the Vietnamese Communist Party, published in Hanoi.

Foremost amongst these confiscated reviews was *Quê Me,* edited and published in France since February 1976. Each month, hundreds of copies of *Quê Me* find their way by clandestine means into Vietnam, where they are r4eprinted and distributed throughout the whole country. As a result, *Quê Me* has become an essential voice for all those who are resisting totalitarian oppression in Vietnam – peasants, workers, intellectuals, Catholics, Buddhists, North Vietnamese dissidents…

But today this essential voice is in danger of being silenced.* Quê Me *faces the threat of extinction in France.

Quê Me has been published up to now with the help of a small artisan's printing shop which has ensured the survival of the review and which at the same time worked in the service of people victimized by totalitarian states in different parts of the world.

But now, unable to meet costs that have become ever more burdensome, this printing shop has had to close down, and its assets have been put into liquidation.

Quê Me cannot be printed at present. ***But it is still possible to save* Quê Me !**

The sum of 200,000 FF (£20,000 sterling or $38,000 US) is needed to ensure that *Quê Me* can be printed and can continue its work, providing information and comment.

200,000 FF isn't much, but it means a lot to all those who wait in Vietnam for a voice that speaks specially for them. Help save *Quê Me !*

Contributions and signatures of support should be sent to: Les Amis de *Quê Me, 8 bis rue Belgrand, 75020 Paris, France.*

**Fernando Arrabal, Alexandre Astruc, Stanislas Baranzak,
Samuel Beckett, Jean-Marie Benoist, Alain Besançon,
Vladimir Boukovsky, Cornelius Castoriadis, Michel Crozier, Jean-Marie Domenach,
André Glucksmann, Pierre Golendorf, Natalya Gorbanevskaya,
Olivier Guichard, Marek Halter, Lane Kirkland, Michel Leiris,
Bernard-Henri Levy, Huber Matos, Vladimir Maximov,
Czeslaw Milosz, Edgar Morin, Tania and Leonid Plyush,
Susan Sontag, Nikita Struve, Olga Svintsova,
Olivier Todd, Pierre Vidal-Naquet**
(Partial list)

Bản dịch tiếng Việt Lời kêu gọi Cứu nguy Quê Mẹ :

Association Les Amis de Quê Me

Association Loi 1901

8 bis, rue Belgrand, 75020 Paris · France · Tél. (1) 793.10.81

Xin cứu nguy Quê Mẹ

Tháng 6 năm 1981, Nhà Cầm quyền Cộng sản Việt Nam đã tịch thu trên toàn quốc **3 triệu** ấn bản (trong số có 316.134 sách báo bí mật; riêng thành phố Saigon còn 60 tấn ấn phẩm chưa được phân loại) và phát hiện 205 nhà in bí mật – đây là con số được đăng tải trên *Tạp chí Cộng sản*, Cơ quan lý luận và chính trị của Đảng Cộng sản Việt Nam, xuất bản tại Hà Nội tháng 10 năm 1981.

Đứng đầu sổ các báo chí là Tạp san Quê Mẹ, xuất bản tại Pháp từ tháng 2 năm 1976.

Mỗi tháng, hàng trăm tờ Quê Mẹ đã được bí mật chuyển về in lại và phát hành tại Việt Nam.

Quê Mẹ đã trở thành tiếng nói chính yếu cho những ai chống đối sự áp bức độc tài tại Việt Nam : nông dân, thợ thuyền, trí thức, Công giáo, Phật giáo, những người ly khai miền Bắc, v.v....

NGÀY NAY TIẾNG NÓI ẤY CÓ THỂ BỊ TẮT ĐI
QUÊ MẸ MANG NGUY CƠ BỊ ĐÌNH BẢN TẠI PHÁP

Quê Mẹ hiện hữu tới ngày nay là nhờ sự tài trợ của một Nhà In thủ công nghệ, và cũng là nơi tận tình phục vụ cho các dân tộc bị ách độc tài trong thế giới.

Nhà In này, nay đã thúc thủ trước những thuế má ngày càng nặng nề chồng chất nên đã phải ngưng hoạt động. Mọi tài sản đã bị bán phát mại.

Quê Mẹ không còn nơi ấn loát.

TUY NHIÊN VẪN CÒN CÁCH CỨU «QUÊ MẸ» !

Bằng cách hội đủ **200.000 F.** để cho Quê Mẹ có thể tự túc thực hiện việc ấn loát, tiếp tục công tác thông tin và làm nhân chứng.

200.000 F. là số nhỏ, nhưng thật lớn đối với bao người ở Việt Nam đang chờ đợi một tiếng nói làm nhân chứng cho họ.

PHẢI CỨU NGUY QUÊ MẸ !

Leonid PLIOUCHTCH
Chủ tịch
Hội Những Người Bạn Quê Mẹ

Sau đây là danh sách thứ nhất Ban Bảo trợ Quê Mẹ :

BAN BẢO TRỢ QUÊ MẸ *(Danh sách thứ nhất)*

***Nguyễn Thế ANH**, Sử gia CNRS, Nguyên Thứ trưởng Bộ Giáo Dục, nguyên Viện trưởng Viện Đại Học Huế*
***Henri ARIS**, Giáo sư Đại Học*
***Raymond ARON**, Viện Sĩ Học Viện Pháp*
***Fernando ARRABAL,** Nhà viết Kịch Tây Ban Nha*
***Alexandre ASTRUC**, Nhà văn, Nhà Đạo Diễn*
***Hubert BAPST**, Giám đốc Công ty*
***Boris BAJANOV,** Nhà văn, Cựu bí thư của Staline*
***Stanislas BARANCZAK,** Giáo sư Đại Học Harvard, Hoa Kỳ*
***Argyro BARDIS**, Kiến trúc sư Hy lạp*
***Bruno BARON-RENAULT**, Chủ tịch Ủy ban Ngoại vụ Phong trào Xã Hội Cấp tiến (MRG)*
Catherine BARTHEL
***Samuel BECKETT**, Nhà Viết Kịch, Giải Nobel Văn học 1969*
***Jean de BEER**, Ký giả Đài Phát thanh, Chủ tịch Nghiệp đoàn Nhà văn Pháp*
***Jean-Marie BENOIST**, Triết gia, Giáo sư Collège de France*
***Vladimir BERELOWITCH**, Nhà văn ly khai Nga*
***Mihnea BERINDEI** Liên Minh Bảo vệ Nhân quyền Lỗ Mã Ni*
***André BERGERON**, Tổng Thư Ký Lực Lượng Thợ Thuyền Pháp (FO)*
***Yves-Guy BERGES**, Ký giả*
Madeleine BERHIN
***J.A. BERTHOUD**, Tổ chức Ân xá Quốc tế (Anh)*
***Alain BESANÇON**, Nhà xã Hội học, Giáo sư Sorbonne*
***Zofia BOBOWICZ**, Nhà văn*
***Claude de BOISANGER**, Cựu Đại sứ Pháp*
***Huguette BOUCHARDEAU**,Tổng Thư Ký Đảng Xã Hội Thống Nhất, PSU*
***Vladimir BOUKOWSKI**, Nhà văn ly khai Nga*
***Marie-Thérèse de BROSSES**, Ký gỉa*
***Claudie và Jacques BROYELLE**, Nhà văn Pháp*
***Ray BUCKTON**, Tổng Thư Ký Tổng Công đoàn ASLEF, UK*
***Cornélius CASTORIADIS**, Nhà Xã hôi học, Giáo sứ Đại Học*
***Blandine CHAGNY**, Thông dịch viên*
***Jean CHARBONNEL**, Cựu Bộ Trưởng, Pháp*
***Hélène CHATELAIN**, Nghệ sĩ*
***Leo CHERNE**, Giám Đốc Điều hành Viện Nghiên cưu Hoa Kỳ*
***Cao Văn CHIÊU**, Nhà Ngoại Giao*
***Lord và Lady CHITNIS**, (Anh)*
***David COHEN**, Trạng sư*
***Maryse CONDE**, Nhà văn*
Michel de CROUSNILHON
***Michel CROZIER**, Nhà văn*
***Nguyễn Hùng CƯƠNG**, Nguyên Quản thủ Thư Viện Quôc Gia Saigon*
***Jean-Jacques CURIEL**, Chủ tịch Ủy Ban Nhân quyền Đảng cấp tiến Xã Hội (PRS)*
***Jean-Louis CURTIS**, Nhà văn*
***Didier CUSIN**, Bác sĩ Y Khoa*
***Pierre DAIX**, Nhà văn, Cựu đảng viên Trung ương Đảng CS Pháp*
***Jacques DEBRAY**, Giáo sứ Đại học*
***Midge DECKTER**, Ủy Ban cho Thế Giới Tự do, Hoa Kỳ*
***André DILIGENT**, Tổng Thư Ký Đảng Dân Chủ Xã Hội (CDS)*
***Natacha DIOUJEVA**, Nhà Báo*
***François-Xavier DO**, Ký giả, Đài truyền hình Pháp TF1*
***Yves-Emmanuel DOGBÉ**, Nhà văn*
***Jean-Marie DOMENACH**, Nhà Văn*
***André DORMOIS**, Phi công*
***Pham DUY**, Nhạc sĩ*
***Pierre EMMANUEL**, Viện sĩ Hàn Lâm Viện Pháp*
***Yannis FARMAKIS**, Giám đốc Kỹ thuật Nhật báo Libération*
***Irene và Trevor FAULKNER**, Giáo sư và Quan viên tứ pháp (Anh)*
***Penelope FAULKNER**, Nhà báo*
***Philippe FREDERIC-MOREAU**, Thượng tướng Hải quân Pháp*
***Rita FREEDMAN**, Giám đốc Điều hành Đảng Dân Chủ Xã Hội, USA*
***Brigitte FRIANG**,Nhà văn, Nhà báo, Pháp*
***Armand GATTI,** Nhà viết Kịch và Đạo diễn Điện ảnh*
***Michel GARDER,** Nhà Chính trị học*
***Alain GEISMAR**, Giáo sư, cựu lãnh tụ Sinh Viên 1968*
***André GLUCKSMANN**, Triết gia*
***Pierre GOLENDORF**, Nhà văn*
***Paul GOMA,** Nhà văn ly khai Lỗ Mã Ni*
***Natalya GORBANEWSKAYA**, Nữ Thi sĩ ly khai Nga*
***Petro GRIGORENKO**, Cựu Đại Tướng Hồng Quân ly khai Nga*
***Olivier GUICHARD**, Cựu Bộ Trưởng Pháp*
***Marek HALTER,** Họa sĩ, Nhà văn*
***Sue và John HAYCOCK**, Nhà báo (Anh)*
***Nguyễn Ngọc HIẾU**, Nhà Phân tâm học*
***P.J. HONEY**, Giáo Sư Đông Phương học (Anh)*
***Dominique HUBERT**, Đại tướng*
***Thích HUỆ NGHIỆP,** Giáo Hội Phật Giao VN Thống Nhất*
***Eugène IONESCO**, Nhà viết kịch, Viện sĩ Hàn lâm Viện Pháp*
***Pierre JALEC**, Nhà văn*
***Christian JAMBET**, Nhà văn*
***Vladimir JANKELEWITCH,** Triết gia, Giáo sư Sorbonne*
***Christophe JEZEWSKI**, Nhà văn*
***J. JOSTEN**, Ủy ban chống bất công khủng bố (Anh)*
***Hubert JUIN**, Thi Sĩ*
***Basil KARLINSKY**, Nhà báo*
***Nina và Jean KEHAYAN**, Nhà văn, Cựu Đảng viên Đảng CS Pháp*
***Pierre KENDE**, Nhà văn ly khai Hung Gia Lợi*
***Nguyễn Đắc KHÊ**, Luật sư*
***Lane KIRKLAND**, Chủ tịch Công Đoàn Thợ Thuyền Hoa Kỳ AFL-CIO*
***Arthur KOESTLER**, Nhà văn*
***Annie KRIEGEL**, Giáo sư Đại học Nanterre, cựu Đảng viên Đảng CS Pháp*
***Guy LARDREAU**, Nhà văn*
Marie-Blanche LATOUR
***Jean LECANUET**, Thượng Nghị sĩ Quốc Hôi Pháp, Chủ tịch Đảng Liên Minh Dân Chủ (UDF)*
***Jean LEDUC**, Đạo Diễn*
***Michel LEIRIS**, Nhà văn*
***Christian LEROY**, Nhà văn*
***Jean LETOURNEAU**, Cựu Bộ Trưởng Pháp*
***Bernard-Henri LEVY**, Triết gia Pháp*
***Linh Mục Cao văn LUẬN**, sáng lập viên và nguyên Viện Trưởng Viện Đai Học Huế*
***Hugh LINGHI**, Nhà báo (Anh)*
***Alex LYON**, Thượng Nghị Sĩ Quốc Hôi Anh*

***Michael MACINTYRE**, Nhà Đạo Diễn truyền hình BBC (Anh)*
***Eduardo MANET**, Nhà viết kịch ly khai Cuba*
Philippe MAREC
***Lady Susan MASHAM**, Bà Nam Tước Ilton (Anh)*
***Huber MATOS**, Phong trào Độc Lập Dân Chủ Cuba*
***ĐỖ MẬU**, Cựu Bộ Trưởng*
***Vladimir MAXIMOV**, Nhà văn ly khai Nga, Chủ Nhiệm Tạp san Kontinent*
***Michael MEACHER**, Nghị sĩ Quốc Hội Anh*
Michel MIGNOT
***Czeslaw MILOSZ**, Thi Sĩ Ba Lan, Giải Nobel Văn Hoc 1980*
***Jacques MIQUEL**, Trạng sư*
***Austin MITCHELL**, Nghị Sĩ Quốc Hội Anh*
***Yves MONOD**, Thương gia*
***Marie-Aimée de MONTALEMBERT**, Chủ Nhiệm Nguyệt San Châu Mỹ La tinh Bicéphale*
***G.C.và Kate MOODY**, Giáo sư Đai Học (Anh)*
***Edgar MORIN**, Nhà Xã Hội học, Cựu đảng viên Đảng Cộng sản Pháp*
***Iris MURDOCH**, Nhà văn nữ (Anh)*
***Dang van NHAM**, Nhà báo*
***Đoàn Đức NHÂN**, Nhà văn*
***Nhật TIẾN**, Nhà văn, nguyên Phó Chủ tịch báo Bút Việt*
France de NICOLAY
***Linh Mục PECHARD**, Chủ Nhiệm báo Les Enfants du Mékong*
Roger PEYNAUD
***Tania và Léonid PLIOUCHTCH**, Nhà Toán học, Nhà văn Ukraine*
***Michel PINTON**, Tổng Thư Ký Đảng Liên Minh Dân Chủ (UDF) Pháp*
***Norman PODHORETZ**, Nhà Văn, Hoa kỳ*
***Krysztof POMIAN**, Nhà xã Hội học*
***Jean POUGET**, Nhà báo, Pháp*
***Alain RAVENNES**, Tổng Thư Ký Ủy ban những nhà Trí thức cho Âu Châu Tự do*
***Harry REE**, Nhà Văn (Anh)*
***Françoise REINDBERG**, Nhà Nhiếp ảnh*
***Jean-Daniel REINHORN**, Bác sĩ Y Khoa*
***Lucienne REY**, Nhà văn*
***John T. ROCHE**, Khoa Trưởng Fletcher's School of Law and Diplomacy, Hoa Kỳ*
***Maurice RONET**, Diễn viên, Pháp*
***Howard SCHOMER**, Mục sư, Cố vấn Kỹ nghệ, USA*
***Françoise SEME**, Ủy Viên Vận Động Đảng RPR, Pháp*
***SHUSHA**, Ca sĩ, Iran*
Marie-Laurence SIMONET
***Alexandre SMOLAR**, Nhà Kinh tế học, Ba Lan*
***Philippe SOLLERS**, Nhà văn*
***Tống SONG**, Giáo sư Đại Học Côte d'Ivoire, sáng lập viên và nguyên Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Pháp*
***Lord SOPER** (Anh)*
***Susan SONTAG**, Nữ văn sĩ, Hoa Kỳ*
***Stephen SPENDER**, Thi sĩ (Anh)*
***Tom STOPPARD**, Nhà viết Kịch (Anh)*
***Nikita STRUVE**, Nhà văn ly khai Nga*
***Olga SVINTSOVA**, Thông dịch viên*
Huỳnh Anh TÀI
***Lek Hor TAN**, Nhà báo Cam bốt*
***Michel TAURIAC**, Nhà văn, Giám đốc Đài Phát thanh Pháp*
***Laurie TAYLOR**, Giáo sư, Anh*
***François TERRÉ**, Giáo sư*
Nguyên Văn THẮNG
Vương Đình THANH
***Tăng THANH TRAI**, Luật sứ, nguyên Giáo sư Đai Học Huế*
***Paul THIBAUD**, Giám đốc Nguyệt San Esprit, Pháp*
***Phạm Công THIỆN**, Giáo sư Đại Học Toulouse, nguyên Khoa trưởng Khoa học Nhân văn Viện Đại Học Vạn Hạnh*
***Trần Hoài THƯ**, Nhà văn*
***Ivana và Pavel TIGRID**, Giám đốc Tạp San Témoignage (Tiệp khắc)*
***Olivier TODD**, Nhà văn, Nhà báo, nguyên Chủ bút tuần bao Express, Pháp*
***Ủy Ban Hỗ Trợ SOLIDARNÖSC**, Pháp*
VIDAL
***Pierre VIDAL-NAQUET**, Giáo sư*
***James WALVIN**, Nhà văn (Anh)*
***Edwin WARNER**, Nguyên Ký giả tuần báo Time Magazine, Hoa Kỳ*
***Yang DAO**, Nhà xã Hội Kinh tế Dân tộc Hmong, nguyên Đại Biểu Hội Đồng Chính trị Quốc Gia và liên hợp Vương Quốc Lào*

Dư luận viên Thục Vũ bôi đen những điều Wikipedia trưng bày sự thật về thân thế và quan điểm, lập trường của ông Võ Văn Ái

Dư luận viên Thục Vũ Hoàng Hữu Thuỵ vớ được lời giới thiệu của Wikipedia về bức thư thứ nhất viết ngày 1-8-1968 đăng trên The New York Review of Books, úm ba la ra "bằng chứng" ông Ái là *"Phản chiến", "Việt Cộng", "người áp lực Hoa Kỳ bỏ rơi VNCH"* (sic). Nhưng hắn lờ đi bức thư thứ hai trên đây về bản chất và hoạt động của Cơ sở Quê Mẹ. Lờ luôn bản viết tiếng Anh của Wikipedia về thân thế và quan điểm, lập trường của ông Ái đối với chủ nghĩa Cộng sản. Chúng tôi dịch bản Wikipedia công bố sau đây để Bạn đọc thấy sự nhận định vô tư có bằng chứng của người Âu Mỹ bị Dư luận viên Thục Vũ hoá phép thành lông rùa sừng thỏ.

Wikipedia viết :

"Từ 1963 đến 1970, ông Võ Văn Ái đại diện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất tại hải ngoại và hoạt động tích cực cho phong trào bất bạo động Phật giáo và cho hoà bình và tự do. Ông Ái giải thích chiến tranh Việt Nam như mối tranh chấp giữa "hai nhóm ý thức hệ" còn bản thân người Việt chẳng được có tiếng nói (*From 1963 to 1970, he represented the Unified Buddhist Church of Vietnam abroad and worked actively in the nonviolent Buddhist movement for peace and freedom. During the Vietnam War, he described it as a conflict between "two groups of missionaries" in which the Vietnamese themselves did not have a voice).* (Người viết ghi chú : không hiếu lấy từ đâu mà Wikipedia dịch ra *"two groups of missionaries". Chúng tôi hỏi ông Ái, ông bảo thường giải thích cuộc chiến Việt Nam là tranh chấp ý thức hệ giữa hai khối, nên chúng tôi mạn phép sửa lại Wikipedia) (...)*

"Sau chiến tranh Việt Nam chấm dứt năm 1975, ông Ái cùng một số bạn ở Paris xuất bản Tạp chí Quê Mẹ : Hành động cho Dân chủ Việt Nam. Số đầu tiên phát hành [đầu] năm 1976 đề cập văn hoá Việt Nam, thông báo công luận những vấn nạn nhân quyền dưới chế độ Cộng sản Việt Nam, và thôi thúc thế giới hành động. Tạp chí Quê Mẹ phổ biến trong cộng đồng người Việt khắp năm châu và bí mật phát hành tại Việt Nam". (*After the Vietnam War ended in 1975, he and several friends in Paris founded the magazine Que Me : Action for Democracy in Vietnam. First published in 1976, the magazine (whose title is the Vietnamese word for homeland) seeks to cover Vietnamese culture, to inform the public about human-rights problems in Communist Vietnam, and to spur international action. It circulates in Vietnamese communities worldwide and clandestinely in Vietnam) (...).*

Ông tiếp tục thu thập những vi phạm nhân quyền và đàn áp tôn giáo. Ông

đóng vai trò chính yếu làm cho thế giới quan tâm đến những vi phạm nhân quyền, vi phạm tự do tôn giáo tại Việt Nam. Ông là người đầu tiên vẽ chính xác vị trí bản đồ 150 Trại Cải tạo dưới thể chế Cộng sản, nơi giam giữ trên 800,000 tù nhân [cuối thập niên 70]***).*** (*After the end of the Vietnam war in 1975, he continued to monitor human rights abuses and violations of religious freedom in Vietnam. He played a key role in drawing world attention to human rights abuses under the country's Communist regime. He drew up the first comprehensive map of the country's 150 "re-education camps" (laogai), which housed over 800,000 prisoners.*

"Võ Văn Ái định nghĩa Cộng sản là chủ nghĩa "Hư vô", một hệ thống xây dựng trên hình thái tiêu cực trong nền triết học Tây phương, chỉ "sản xuất dược những tên nô lệ" có thể nói là "sống bằng mông mị của kẻ khác, thi hành mệnh lệnh kẻ khác ban bố". Cộng sản làm tàn rụi óc sáng tạo và tiêu hoại cuộc sống tương liên giữa con người với con người, con người với thế giới và vũ trụ. Cộng sản thoái hoá thành chủ nghĩa *[Dracula]* ***hút máu với chủ trương chính trị côn đồ.*** (*Vo Van Ai has described Communism as a "nihilistic" system built on negative aspects of Western philosophy that "produces a species of slavery," which is to say "living according to the dreams of others and following the orders of others." Communism drains human beings of creativity and destroys their relations with individuals, with the world, with other species, and with the universe. It always "degenerates into bloodsucking," into "political hooliganism."*

Bằng sự mạo tin và biến tướng sự thật, người thức giả và đồng bào Phật tử có thể nào tin cậy hay trông chờ gì vào Người Kéc Thục Vũ Hoàng Hữu Thuỵ và Người Kéc Ý Dân Nguyễn Đức Thuần ?

Cơ sở Quê Mẹ và Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế

(Đón xem tiếp Bài 3)